

(بقیه از صفحه ۱۶)

از این نظر قرآن چنین افراد را ملامت کرده و میگوید: **یا ایها الذین آمنوا لا تقدموا بین** **یدی الله رسوله (احزاب آیه ۱۶)** یعنی: ای افراد با ایمان بر خدا و پیامبر او سبقت مگیرید.

حواشی استاد: این من بعد از انقلاب از مسلمانان تقسیم شده بود که به دستور پیامبر در مسکنه اقامت گزیدند و پیامبر را از تصمیمان قریش آگاه ساخت. او پس از جنگ خیبر، نظر به اسلام آوردن و لرزیدن او را بر سران قریش محفوظ بود. او تصمیم گرفت که به توان یکی از آخرین خادمان مسلمان مسکنه ترک گوید و در مدینه مسکن گزیند. در همان روزها یکی از پیامبر عازم مدینه بود. او سمت مدینه حرکت کرد و در راه «حقیقه» یا پیامبر ملاقات نمود و وجود عباس در قحطی که بسیار سوخته بودند و بنوعی طریقی تمام گردید و اگر او نبود شاید فتح مسکن بدون مقاومت قریش صورت نمیگرفت. توضیح این بحث را در آیه شوالیه خواهد نمود. از این نظر هیچ عیب نیست که حرکت او دستور پیامبر بوده تا در این بین قش اسلح طلبانه خود را آماده کند.

(بقیه از صفحه ۳۸) خداوند شتاب بفرستگان آسمان چنین فرمود: **لکنتم که من اسراؤ** **آسمانها و زمین را میدانم و آنچه آشکار میکنید و پنهان میدارید و اخیراً و در این هنگام** **پروردگارتان داد که ملائکه بر او مبعوث گشته (۱)**

پروردگارت که در بار اسحر شما کرد تا کشتی با بفرمان او در آن حرکت کنند... و آنچه که در آسمانها و زمین است بنگرند در تخیل شما را بدهد که در این امر برای گروهی که لشکر گفتند بر توست (۲)

... و حیوانات را نیز آفرید که در آسمانها در بدو از آن میجوید... اوست که از آسمان آب بر زمین نازل کرد که هم خود را سیراب شوند و هم درختها سیراب شوند و همه گونه گیاهها برای شما دریا بدهد و دریا بدهد و دریا بدهد شما گناهت را بپوشد... اوست که در میان شما در آمدند و اوست که در بار اسحر نمود تا از گوشتهای تازه آن استفاده کنید حتی از آن بپختنای اسحر را کرده پیرایه خویش سازید (۳)

(۱) سوره بقره ۲۹ - (۲) سوره ۱۲ - (۳) نحل ۵-۱۶

فلسفه و کلیات قرآن لنگر بر تان؟

آزاد کردن عده بهسازی از غلامان بوسیله وضع یک قانون مخصوص صلاح نیست زیرا موجب اختلال نظم اقتصادی جامعه میگردد و حتی معایب اجتماعی و سیاسی دارد مثلاً در ویسی چون غلامان آزاد شده حق رای دادن در انتخابات را پیدا کردند سائز اکثریت گزیده و قانونی وضع نمودند که بموجب آن هر کس از افراد آزاد، عروس تعدادی از غلامان آزاد شده باید بدو شب اول عروسی بدهد و در عروسی بعد از شب دوم او را تسلیم نماید کند.

بنابر این آزاد کردن غلامان باید تدریجی باشد مثلاً ممکن است قانون گذار اجازه بدهد غلامان از درآمد کلنهای خود سرمایه گرد آورده و خود را از آقای خویش خریداری نمایند و با دوره غلامی را محدود کنند همانطور که موسی دوره غلامی عبرانیان را به شش سال محدود نمود و نیز ممکن است هر ساله عده مینی از غلامان را آزاد نمایند مگر با اینکه سن و سال و صحت مزاج و کسب و صنعت آنها اجازه بدهد که بتوانند معاش خود را تأمین نمایند. روح القوانین ص ۲۵۸